

בראשית פרק ל [לידת יוסף]
 (כב) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רַחֵל וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחֵל וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יוֹסֵף לֵאמֹר יוֹסֵף יִקְרָא לִי בֶן אַחֵר :
 (כג) וַתֵּהָר וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר אֲנִי אֶסְפָּא אֶת אֱלֹהִים אֶת חַרְפְּתִי :
 (כד) וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יוֹסֵף יִקְרָא לִי בֶן אַחֵר :

בראשית פרק כט [לידת יהודה]
 וַתֵּהָר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר הַפַּעַם אוֹדָה אֶת יְקֹנֶק עַל כֵּן קָרָאתִי שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֵד מִלְּדוֹת :

בראשית פרק לז
 (ג) וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בָּנָיו כִּי בֶן זִקְנִים הוּא לוֹ וַעֲשָׂה לוֹ כְּתוּבַת פָּסִים : (ד) וַיִּרְאוּ אָחָיו כִּי אֶתוֹ אֶהָב אָבִיהֶם מִכָּל אָחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַבְּרוּ לְשָׁלֵם : (ה) וַיַּחֲלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאָחָיו וַיִּוְסְפוּ עוֹד שְׂנֵא אֹתוֹ : (ו) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי : (ז) וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאֻלְמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֵמְתִי וְגַם נִצְבָה וְהִנֵּה תִסְבֶּינָה אֲלֵמְתֵיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוּיִן לְאֲלֵמְתִי : (ח) וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחָיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם מִשׁוֹל תִּמְשַׁל בָּנוּ וַיִּוְסְפוּ עוֹד שְׂנֵא אֹתוֹ עַל חֲלֵמְתּוֹ וְעַל דַּבְּרָיו : (ט) וַיַּחֲלֵם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ לְאָחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלֵמְתִי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוּיִם לִי : (י) וַיִּסְפֹּר אֶל אָבִיו וְאֶל אָחָיו וַיִּגְעַר בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ הַבּוֹא אֲנִי וְאֶמְדָּ וְאֶחָיִךְ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אֲרָצָה : ...
 (כו) וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל אָחָיו מֶה בָּצַע כִּי נִהַרְגְתֶּם אֶת אָחֵינוּ וְכַסִּינוּ אֶת דַּמּוֹ :

בראשית פרק מב פסוק לז
 וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל אָבִיו לֵאמֹר אֶת שְׁנֵי בְנֵי תַמְתִּית אִם לֹא אֲבִיָּאנוּ אֲלֵיךְ תִּנָּה אֹתוֹ עַל יְדֵי וְאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֲלֵיךְ :

בראשית פרק מג פסוק ג
 וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹי יְהוּדָה לֵאמֹר הֲעַד הָעַד בָּנֵנוּ הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא תִרְאוּ פָנַי בְּלִתֵּי אַחֲיָכֶם אֲתָכֶם :

בראשית פרק מד
 (טז) וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מֶה נֹאמַר לְאֲדָנָי מֶה נִדְבַר וּמֶה נִצְטַדֵּק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת עֵוֹן עַבְדֶּיךָ הִגְנוּ עַבְדֶּיךָ לְאֲדָנָי גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אֲשֶׁר נִמְצָא הִגְבִּיעַ בְּיָדוֹ :
 (יז) וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִי מַעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הִגְבִּיעַ בְּיָדוֹ הוּא יְהִיֶה לִי עֶבֶד וְאַתֶּם עֲלוּ לְשָׁלוֹם אֶל אָבִיכֶם : פ (יח) וַיִּגֶשׁ אֱלֹוֹי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בֵּי אֲדָנָי יְדַבֵּר נָא עַבְדְּךָ דָּבָר בְּאָזְנֵי אֲדָנָי וְאֶל יַחַר אַפְךָ בְּעַבְדְּךָ כִּי כְמוֹךָ כִּפְרָעָה :

אמונים, (יהושע ט יב) הצטיידנו מגזרת (לעיל מב כה) ותיבה שתחלתה סמ"ך או ש"יין כשהיא מתפעלת התי"ו מפרדת את אותיות העקר, כגון (קהלת יב ה) ויסתבל החגב, מגזרת סבל, (דניאל ז ח) מסתכל הוית בקרניא, (מייכה ו טז) וישתמר חקות עמרי, מגזרת שמר, (ישעיה נט טו) וסר מרע משתולל, מגזרת (איוב יב יז) מוליד יועצים שולל, (שמות ט יז) מסתולל בעמי, מגזרת (ירמיה יח טו) דרך לא סלולה: (יח) ויגש אליו וגו'. דבר באזני אדני - יכנסו דברי באזניך: ואל יחר אפך - מכאן אתה למד שדבר אליו קשות: כי כמוך כפרעה - חשוב אתה בעיני כמלך זה פשוטו. ומדרשו, סופך ללקות עליו בצרעת כמו שלקה פרעה על ידי זקנתי שרה על לילה אחת שעכבה. דבר אחר מה פרעה גוזר ואינו מקיים, מבטיח ואינו עושה, אף אתה כן, וכי זו היא שימת עין שאמרת לשום עינד עליו. דבר אחר כי כמוך כפרעה אם תקניטני אהרוג אותך ואת אדוניך:

Rabbi Brovender's Shiur is sponsored in memory of Mr. Gerald Moskowitz z"l by his family.
 לעי"נ גרשון אלטר בן יהודה וולף ז"ל
 Visit www.atid.org/shiur for audio recordings, Podcasts, or to sign-up to receive sources in advance.
 Visit www.WebYeshiva.org to sign up for Rabbi Brovender's fully interactive, online Yeshiva.

תהלים פרק מח פסוק ה
 כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּו :

בראשית רבה (וילנא) פרשה צג
 [ב] (תהלים מח, ה) כי הנה המלכים נועדו עברו יחדיו, כי הנה המלכים, זה יהודה ויוסף, עברו יחדיו, זה נתמלא עברה על זה, וזה נתמלא עברה על זה, (תהלים מח) המה ראו כן תמהו, (בראשית מג) ויתמהו האנשים איש אל רעהו, (תהלים מח) נבהלו נחפזו, ולא יכלו אחיו וגו', רעדה אחזתם שם, אלו השבטים, אמרו מלכים מדיינים אלו עם אלו אנו מה איכפת לנו, יאי למלך מדיין עם מלך, ויגש אליו יהודה (איוב מא) אחד באחד יגשו, זה יהודה ויוסף, ורוח לא יבא ביניהם, אלו השבטים, אמרו מלכים מדיינים אלו עם אלו אנו מה איכפת לנו.

בראשית רבה (וילנא) פרשה פד
 [יז] וישבו לאכל לחם, א"ר אחוה בר זעירא עבירתן של שבטים זכורה היא לעולם תקוה היא לעולם, וישבו לאכול לחם, מאכיל לחם לכל באי העולם, וישאו עיניהם ויראו, א"ר אבא בר כהנא והלא אין דרכן של ישמעאלים להיות טעונים אלא עורות ועטרן אלא ראה מה זימן הקב"ה לאותו צדיק באותה שעה שקים מלאים בשמים כדי שתהא הרוח מנשבת בהם מפני ריחן של ערביים, ויאמר יהודה אל אחיו וגו', א"ר יהודה בר אילאי, בשבח יהודה הכתוב מדבר, בגי' מקומות דבר יהודה בפני אחיו ועשו אותו מלך עליהם, ויאמר יהודה אל אחיו, (בראשית מד) ויבא יהודה ואחיו, (בראשית מ"ד) ויגש אליו יהודה, לכו ונמכרו לישמעאלים, אמרו נלך ונתפוס דרכו של עולם כנען שחטא לא לעבד נתקלל, אף זה לכו ונמכרו לישמעאלים, וישמעו אחיו.